

Zadeva C-77/21**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

8. februar 2021

Predložitveno sodišče:Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti,
Madžarska)**Datum predložitvene odločbe:**

21. januar 2021

Tožeča stranka:

Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.

Tožena stranka:Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (nacionalni
organ za varstvo podatkov in svobodo obveščanja)

Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti)

[...] (ni prevedeno)

Tožeča stranka:Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. ([...] (ni
prevedeno) Budimpešta, Madžarska)

[...] (ni prevedeno)

Tožena stranka:Nemzeti Adatvédelmi és
Információszabadság Hatóság (nacionalni
organ za varstvo podatkov in svobodo
obveščanja) ([...] (ni prevedeno),
Budimpešta)

[...] (ni prevedeno)

Predmet spora:Tožba v upravnem sporu na področju
varstva podatkov [...] (ni prevedeno)**Sklep**Sodišče [...] (ni prevedeno) začne postopek za sprejetje predhodne odločbe in
Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predloži ti vprašanji:

(1) Ali je treba pojem „omejitev namena“, opredeljen v členu 5(1)(b) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Uredba), razlagati tako, da je s tem pojmom še naprej skladno to, da upravljavec nekatere osebne podatke, ki so sicer bili zbrani in shranjeni zakonito, z omejenim namenom, vzporedno hrani tudi v drugi podatkovni zbirki, ali pa, nasprotno, glede vzporedne podatkovne zbirke zakonit, omejen namen zbiranja podatkov ni več podan?

(2) Če se na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da vzporedno hranjenje podatkov samo po sebi ni združljivo z načelom „omejitve namena“, ali je skladno z načelom „omejitve shranjevanja“ iz člena 5(1)(e) Uredbe to, da upravljavec vzporedno v drugi podatkovni zbirki hrani nekatere osebne podatke, ki so sicer bili zbrani in shranjeni zakonito, z omejenim namenom?

[...] (ni prevedeno) [postopkovni elementi nacionalnega prava]

Obrazložitev

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka je eden od glavnih ponudnikov internetnih in televizijskih storitev na Madžarskem.
- 2 Aprila 2018 je z namenom testiranja in odprave napak ustvarila podatkovno zbirko, imenovano „test“ (v nadaljevanju: testna podatkovna zbirka), v katero je kopirala osebne podatke približno tretjine svojih zasebnih strank. V drugi podatkovni zbirki, imenovani „digihi“, ki je bila povezana s spletno stranjo digi.hu, je redno, z namenom neposrednega trženja shranjevala podatke naročnikov glasila in skrbnikov sistemov, ki omogočajo dostop do vmesnika navedene spletne strani. Ta podatkovna zbirka je vsebovala podatke skoraj 3 % njenih zasebnih strank in uporabniške podatke 40 skrbnikov sistemov s polnimi ali delnimi skrbniškimi pravicami.
- 3 Tožeča stranka je 23. septembra 2019 izvedela, da je bil prek spletne strani www.digi.hu izveden dostop do osebnih podatkov (ime, ime matere, kraj in datum rojstva, naslov, številka osebne izkaznice ali, če so bili v zbirki, osebna številka, naslov elektronske pošte ter številka fiksne in številka mobilnega telefona) približno skupaj 322.000 zadevnih oseb (297.000 strank in naročnikov, pa tudi 25.000 naročnikov glasila). O napadu je tožečo stranko pisno, po elektronski pošti z dne 21. septembra 2019, obvestil sam heker, ki je kot dokaz tega popravil enega od registrov iz podatkovne zbirke in predstavil tehnične značilnosti napake. Tožeča stranka je nato napako odpravila, z etičnim hekerjem sklenila pogodbo o zaupnosti in mu ponudila nagrado. Podatkovna zbirka „digihi“ ni bila napadena, vendar bi lahko bila.

- 4 Tožeča stranka je kršitev varnosti osebnih podatkov sporočila toženi stranki 25. septembra 2019, zaradi česar je ta 8. oktobra 2019 uvedla postopek uradnega nadzora.
- 5 Tožeča stranka je v sklepu [...] (ni prevedeno) z dne 18. maja 2020 ugotovila:
 - (a) da je tožeča stranka kršila člen 5(1)(b) in (e) Uredbe, ker po izvedbi potrebnih testov in odpravi napak ni izbrisala testne podatkovne zbirke, v zvezi s katero je bilo kršeno varstvo podatkov, ki je bila prvotno ustanovljena zaradi odpravljanja napak, tako da je v testni podatkovni zbirki skoraj leto in pol brez kakršnega koli namena in na način, da jih je bilo mogoče identificirati, hranila zelo številne podatke o strankah, in da je opustitev ukrepa (izbris testne podatkovne zbirke) neposredno omogočil kršitev varstva osebnih podatkov.
 - (b) da je tožeča stranka kršila člen 32(1) in (2) Uredbe.

Tožena stranka je tožeči stranki odredila, naj pregleda vse svoje podatkovne zbirke, ki so vsebovale osebne podatke, da bi ugotovila, ali je bilo zanje upravičeno uporabljati šifriran sistem, in naj jo obvesti o rezultatu. Poleg tega je tožeči stranki naložila globo zaradi kršitve varstva podatkov v znesku 100.000.000 HUF in odredila objavo odločbe.

- 6 Tožena stranka se je v obrazložitvi svojega sklepa sklicevala na naslednje določbe Uredbe: člen 2(1); člen 4, točka 12; člen 5(1)(b) in (e) in (2); člen 17(1)(a); člen 32(1)(a) in (2) in člen 33(1), (2), (4) in (5).
- 7 Tožena stranka je pojasnila, da se Uredba na Madžarskem uporablja od 25. maja 2018 in da se je obdelava podatkov, v zvezi s katerimi je bilo kršeno varstvo osebnih podatkov (hranjenje podatkov o strankah), nadaljevala po tem datumu, zato se je v obravnavani zadevi Uredba uporabljala v skladu z njenima členom 2(1) in členom 99(2).
- 8 Navedla je, da se je namen vzpostavitve testne podatkovne zbirke (testiranje in odprava napak) razlikoval od prvotnega namena obdelave osebnih podatkov, shranjenih v podatkovni zbirki (izvajanje pogodb), ker z izbrisom podatkov ni bilo več niti namena, ki se razlikuje od obdelave podatkov (izvedba testiranj in odprava napak). Zato je bilo kršeno temeljno načelo „omejitve shranjevanja“, saj po odpravi napak podatkovne zbirke niso bile izbrisane.
- 9 Tožena stranka je glede ukrepov varstva podatkov v zvezi z njihovo hrambo menila zlasti, da je bilo mogoče kršitev varstva podatkov pripisati – že dolgo znani in odpravljeni – ranljivosti tako imenovanega sistema „Drupal“, ki ga je tožeča stranka uporabljala za upravljanje vsebin, katerega napak tožeča stranka ni odpravila, ker razpoložljiv paket za njihovo odpravo ni bil uraden. Tožena stranka je ob sklicevanju na mnenje izvedenca za področje varnosti informacij, izdelano za namene postopka, pojasnila, da bi se lahko kršitev varnosti preprečila z ustreznim računalniškim programom, z rednimi pregledi ranljivosti in z ustreznim

šifriranjem, ker pa tožeča stranka po navedbah tožene stranke teh ukrepov ni sprejela, je kršila člen 32(1) in (2) Uredbe.

- 10 Tožeča stranka je poleg tega toženi stranki naložila plačilo globe zaradi kršitve varstva podatkov v skladu s členom 83(2) Uredbe in nekaterimi določbami az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. Törvény (zakon CXII iz leta 2011 o pravici do samoodločanja na področju obveščanja in svobodi obveščanja).

Predmet spora

- 11 Tožeča stranka je zoper sklep tožene stranke vložila tožbo v upravnem sporu.
- 12 Tožeča stranka glede načela „omejitve namena“ navaja, da so bili podatki o strankah, preneseni v zadevne podatkovne zbirke, zbrani zakonito za sklenitev naročniških pogodb v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe in da se ta namen ni spremenil niti z vzpostavitvijo testne podatkovne zbirke, v zvezi s katero je bilo kršeno varstvo podatkov. Tožeča stranka je testno podatkovno zbirko ustvarila za hranjenje podatkov, da bi bili še naprej razpoložljivi za prvotni zakoniti namen, zaradi katerega so bili zbrani. Zato vzpostavitev testne podatkovne zbirke, torej hramba podatkov v drugem, internem sistemu, ni nezdržljiva z namenom zbiranja podatkov. Po njenem mnenju načelo „omejitve namena“ ne narekuje, v katerem internem sistemu ima upravljavec pravico obdelovati zakonito zbrane podatke, podobno kot navedeno načelo ne prepoveduje niti kopiranja zakonito zbranih podatkov. Tožeča stranka trdi, da se področje obdelovanih osebnih podatkov z vzpostavitvijo testne podatkovne zbirke ni razširilo in tudi če bi se z njeno vzpostavitvijo ali njenim vzdrževanjem tveganja za varstvo podatkov morebiti povečala, tega ni mogoče obravnavati kot kršitve temeljnega načela, temveč kvečjemu kot vprašanje, ki se nanaša na varstvo podatkov za namene člena 32 Uredbe. Meni torej, da s tem, da je zakonito shranjene podatke o strankah shranila tudi v testni podatkovni zbirki, ni kršila člena 5(1)(b) Uredbe.
- 13 Tožeča stranka glede načela „omejitve shranjevanja“ trdi, da namen obdelave podatkov o strankah ni bil odprava napak, zato niti obdobja, v katerem je shranjevanje podatkov dovoljeno, ni mogoče določiti na podlagi zaključitve odprave napak. Zato s tem, da podatkovne zbirke ni izbrisala takoj po odpravi napak, ni kršila zahteve po omejitvi shranjevanja, ker je ne glede na odpravo napak imela pravico do hranjenja podatkov, ki so bili v testni podatkovni zbirki, na način, ki je omogočal identifikacijo zadevnih oseb. Ni ji torej mogoče pripisati niti kršitve člena 5(1)(e) Uredbe.
- 14 Tožeča stranka je predložitvenemu sodišču predlagala, naj pri Sodišču Evropske unije vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe, med drugim v zvezi z navedenimi primeri.

- 15 Tožena stranka predlaga zavrnitev predlogov tožeče stranke. Meni, da v obravnavanem primeru ni nobenega upoštevnega vprašanja, ki bi lahko bilo predmet predhodnega odločanja.

Upoštevno pravo Evropske unije

- 16 V skladu s členom 5(1)(b) Uredbe, ki se nanaša na načela obdelave osebnih podatkov, so ti podatki zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni; nadaljnja obdelava v namene arhiviranja v javnem interesu, v znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene v skladu s členom 89(1) ne velja za nezdružljivo s prvotnimi nameni („omejitev namena“).
- 17 V skladu s členom 5(1)(e) Uredbe so osebni podatki hranjeni v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere se osebni podatki obdelujejo; osebni podatki se lahko shranjujejo za daljše obdobje, če bodo obdelani zgolj za namene arhiviranja v javnem interesu, za znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene v skladu s členom 89(1), pri čemer je treba izvajati ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe iz te uredbe, da se zaščitijo pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki („omejitev shranjevanja“);

Upoštevno madžarsko pravo

- 18 Uredba na Madžarskem velja in se uporablja od 25. maja 2018. Vprašanja za predhodno odločanje ohranjata povezavo z uporabo Uredbe.

Razlogi za potrebo po vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 19 Predložitveno sodišče prosi za smernice Sodišče Evropske unije glede tega, kako je treba razlagati načelo omejitve namena iz člena 5(1)(b) Uredbe in načelo omejitve shranjevanja iz člena 5(1)(e) Uredbe.
- 20 Zbiranje podatkov o strankah, ki jih je tožeča stranka vnesla v testno podatkovno zbirko, v zvezi s katero je bilo kršeno varstvo podatkov, je bilo izvedeno z namenom sklenitve naročniških pogodb, v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe, in tožena stranka ni izpodbijala njegove zakonitosti.
- 21 Predložitveno sodišče se sprašuje, ali se s kopiranjem nekaterih podatkov, ki – kot ni sporno med strankama – so bili zbrani z omejenim namenom, v drugo podatkovno zbirko, spremenita namen zbiranja in obdelave podatkov. Poleg tega je treba ugotoviti, ali je z namenom zbiranja podatkov združljivo, da se vzpostavi testna podatkovna zbirka (se pravi hranjenje podatkov, zbranih z navedenim

omejenim namenom, v drugem, internem sistemu) in se podatki o strankah še naprej obdelujejo na tak način.

- 22 Predložitveno sodišče meni, da načelo omejitve namena ne daje jasnih usmeritev glede tega, v katerih svojih internih sistemih ima upravljavec pravico obdelovati podatke, ki so bili zbrani zakonito, niti glede tega, ali lahko navedeni upravljavec take podatke kopira v testno podatkovno zbirko, ne da bi se spremenil namen zbiranja podatkov.
- 23 Če vzpostavitev testne podatkovne zbirke (se pravi hranjenje podatkov v drugem, internem sistemu) ni združljivo z namenom zbiranja podatkov, predložitveno sodišče v povezavi z načelom omejitve shranjevanja sprašuje, ali se – če namen obdelave podatkov o strankah v drugi podatkovni zbirki ni bil odpravljanje napak, temveč sklepanje pogodb – potrebno obdobje shranjevanja določi glede na odpravo napak ali glede na izvajanje pogodbenih obveznosti.
- 24 [...] (ni prevedeno) [postopkovni elementi nacionalnega prava]
- 25 [...] (ni prevedeno) [postopkovni elementi nacionalnega prava]

Zaključek

Budimpešta, 21. januar 2021.

[...] (ni prevedeno) [podpisi]